

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 8.
Elokuu.

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteer.

25:s vuosik. 1920.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 4 mk. koko vuodelta. —

Aistivalliskoulujen opettajain 3:s yleinen kokous Perttulan kasvatustaloksessa.

Kesäkuun 20 p:nä kokoontuivat Suomen aistivalliskoulujen (= tylsämielisten, kuuromykkäin ja sokeain koulujen) opettajat Perttulan tylsämielisten kasvatustaloksessa keskustelemaan yhteisistä asioista. Perttula sijaitsee Hämeenlinnan lähellä kauniilla ja muistorikkaalla Hattemalan harjanteella. Perttulan laitos monine rakennuksineen ja kauneine saleineen, huoneineen, metsineen ja puistoineen tarjosi erinomaisen hyvän kokouspaikan.

Perttulan kasvatustaloksessa monet kymmenet tylsämieliset lapset saavat opetusta ja kasvatusta. Heitä opetetaan siellä ahkerasti. Heillä on lyhyempi kesäloma kuin kuuromykkäin- ja sokeainkoulujen oppilailta. Heillä on kesälomaa ainoastaan kaksi kuukautta. Ja osa oppilaita viettää koko kesänsäkin taloksessa. Heitä opetetaan luokkahuoneissa, kuten muitakin aistivalliskoulujen oppilaita. Sitäpaitsi opetetaan heille talous-, puutarha- ja maanviljelystaitia. Perttulan kasvatustalitos on hyvin järjestetty. Johtajana on rouva *Emma Hedman* ja hänen apunaan on monta naisopettajaa ja yksi miesopettaja. Lisäksi on taloksessa useita hoitajia, palvelijoita ja työnjohtajia. Laitos on maisteri *Edvin Hedman*-vainajan perustama ja järjestämä. Se on ainoa laatuaan Suomessa. Siellä on paljon nähtävää ja opittavaa. Vaeltaja voikin hyvällä mielellä lausua, että Perttulassa harrastetaan innokkaasti ja vakavasti Suomen tylsämielisten parasta.

Perttulan kokoukseen saapui noin 100 osanottajaa kaikkia aistivalliskouluista. Vastaanotto oli ystävällinen. Kesäkuun aurinkoisina päivinä, 20 ja 21 p:nä, suuntasivat osanottajat kulkunsa Hämeenlinnan asemalta Vanajaveden rannalle. Siellä odottivat heitä pienet laivat ja veneet, jotka veivät vieraat noin puolessa tunnissa Perttulan rantaan. Kauniita puistokäytäviä pitkin kuljettiin sitten talokseen, jossa talon herttainen emäntä, johtaja *Emma Hedman* toivotti matkamiehet tervetulleiksi Perttulan suojiin. Jokainen huomasi tullessaan lämminhenkiseen kotiin, jossa vallitsee yksimielisyys ja sopu. Osanottajat saivat siellä vapaan ylläpidon. Kaikki viihtyivät siellä ja olivat tyytyväisiä ja kiitollisia. Kiitollisuuden osoitteeksi lahjoittivatkin osanottajat johtaja *Emma Hedmanille* upean hopeareunaisen ja -sankaisen kristallimaljakon.

Kokous alkoi 21 p:nä kesäk. klo 1 päivällä juhlasalissa, joka oli kauniisti koristettu. Kouluneuvos *W. Forsius* piti ensin puheen maisteri *Edvin Hedmanin* muistolle. Hän oli Suomen tylsämielisten asian lämmin harrastaja. Ihmisenä hän oli oikeamielinen, ystävällinen ja hienotunteinen mies kaikkia kohtaan. Sokeainkoulun opettajat *L. Lyytikäinen* lausui sitten sepittämänsä runon *Edvin Hedmanin* muotokuvan juurella. Muotokuva oli kukkaslaitteiden ympäröimä.

Kun oli laulettu suvivirsi 472, piti kouluhallituksen lastensuojelusosaston päällikkö, vapaaherra *A. von Bonsdorff* kokouksen alkajaispuheen ja julisti kouluhallituksen puolesta kokouksen avatuksi. Hän ilmoitti, että kokouksen puheenjohtajaksi oli määrätty kouluneuvos *W. Forsius*. Herra *Forsius* teki sitten selkoa Suomen aistivalliskoulujen työstä. Hän piti lisäksi puheen sekä Suomen että useiden ulkomaalaisten aistivalliskoulujen alalla työskennelleiden eturivin miesten muistoksi. Puhetta kuuntelivat osanottajat seisoltaan.

Kokouksen sihteeriksi oli lupautunut johtaja *E. J. Pesonen*.

Opettajain kokouksessa pidettiin useita esitelmää ja keskusteltiin monien alustusten johdosta. Esitelmät ja keskustelukyymykset koskivat kuuromykkäin, sokeain ja tylsämielisten koulujen asioita.

Esitelmistä mainittakoon johtaja *J. Savolaisen* esitelmä Mikkelin koulun entisten oppilaiden olosuhteista ja elämänavaiheista. Toivottavasti hra *Savolainen* ainakin lyhennettynä julkaisee tämän hauskan esitelmänsä *Kuuromykkäin* Lehdessä. Hra *Savolainen* piti toisenkin esitelmän, nimittäin käytännöllisen työn merkityksestä heikkolahjaisille kuuromykkille. Sitäpaitsi esitelmöi opettaja *J. Palomaa* kuuromykkien puheopetusta koskevasta asiasta: Suomenkielen ääntämisen laajuudesta eli kestosta (= äänteiden lyhydestä ja pituudesta).

Olemme tässä maininneet ainoastaan ne esitelmät, jotka pidettiin kuuromykkäinkoulun alalta. Samoin rajoittamme selostuksemme niihin keskustelukyymyksiin, jotka lähinnä voivat huvittaa lehtemme lukijoita.

Ensimmäinen kysymys koski uhkaavaa opettajain, etenkin miesopettajain, puutetta. Sen alusti johtaja *E. J.*

Pesonen. Hän m. m. toivoi, että seminaareista päässeet nuoret opettajat heti antautuisivat kuuromykkäinkoulun opettajiksi. Valtion puolesta olisi heille annettava runsasta avustusta.

Kuuromykkäinkoulujen opettajain valmistusta käsitävän kysymyksen alusti johtaja *K. Killinen.* Puhekouluihin ovat opettajat saaneet tähän asti valmistua eri kouluissa. Alustaja ehdotti, että se vast'edes aina saisi tapahtua Turun kuurojenkoulussa. Turussa myöskin piakkoin on kaksi yliopistoa. Niiden opettajat voisivat antaa opetusta puhekoulujen opettajiksikin aikoville.

Nykyään maksetaan oppilaiden puolesta kovin pieni vuosimaksu asunnosta, ruuasta ja hoidosta. Sentähden johtaja *G. E. Qvarnström* ehdotti sen korotettavaksi 500 markkaan. Kokous piti toivottavana, että vuosimaksu kalliinajan vuoksi yleensä olisi korotettava. Tähän kysymykseen liittyi kysymys oppilaiden varustamisesta maksuttomilla opetus- ja työaineilla. Sen alusti johtaja *Killinen.* Hän ehdotti, että sekä oppilaat itse että valtio yhdessä maksaisivat nämä menot. Tämä ehdotus myös hyväksyttiin.

Kysymyksen kuuromykkäinkoulujen käsityönopetuksesta pohjusti opettaja *E. Ahola.* Hän toivoi, että oppilaat saisivat valmistaa koulussa mallisarjan. Se olisi tehtävä oppilaiden myöhempiä elämän tarpeita vastaavaksi. Mallisarjan saisivat oppilaat itselleen omaksi. Varat tähän antaisi valtio. Varakkaammat oppilaat voisivat suorittaa ainakin osan käsityötarpeistaan. Parhaimmat oppilaat saisivat valmistaa myytävääkin esineitä. He saisivat itselleen yli aineiden hinnan kohoavat rahat.

Kokous hyväksyi hra Aholan ajatukset.

Oppilaiden kasvatusta koskevan kysymyksen rankaisumuodoista alustivat opettajat *L. Lyytikäinen* ja johtajat *S. Liljefors.* Molemmat alustajat ehdottivat monta hyvää ajatusta tästä asiasta. He myöskin toivoivat, että oppilaiden itsehallinto otettaisiin kasvatuksen avuksi. Opettaja *Palomaa* kertoi, että Turun koulussa on ollut useat vuodet itsehallinto käytännössä. Siihen ovat oppilaat ja opettajat olleet tyytyväisiä. Hän ehdotti, että itsehallintokysymys otettaisiin keskustelun alaiseksi kaikissa aistivalliskouluissa ja että oppilaiden itsehallinto sovellettaisiin kunkin koulun elämään. Kokous hyväksyikin ehdotuksen.

Kouluneuvos *W. Forsius* alusti laajan kysymyksen, johon sisältyi esitys m. m. kuuromykkäinkoulujen käyneiden oppilaiden kaksivuotisista ammattikouluista. Alustus sisälsi monta hyvää yksityiskohtaista pontta. Sekä pojille että tytöille tulisi perustaa omia ammattilaitoksia. Pojille on perustettava maanviljelys- ja puutarhalaitoksia, joissa myöskin annettaisiin opetusta maanviljelyksen pienemmissä sivuhaaroissa, kuten kanan-, kaniinin- ja mehiläishoidossa y. m. Tällaisia laitoksia olisi valtion perustettava. Mutta siksi kunnes se tapahtuisi, voisivat pienemmät yksityiset laitokset huolehtia ammattiopetuksesta. Niiden tulisi saada valtioapua. Sitäpaitsi tulisi valtion perustaa pojille erityisiä ammattikouluja seuraavissa ammattilajeissa: puusepän, jalkineyöntekijän ja vaatturin ammateissa.

Tyttöjen ammattiopetus käsittäisi karjanhoidon, talousopetuksen, maanviljelys- ja puutarhатыön, kanan-, kaniin-

nin- ja mehiläishoidon y. m. Opetusta voitaisiin sopivammin antaa valtioapua nauttivissa yksityislaitoksissa. Tyttöjen varsinaisissa, valtion perustamissa ammattikouluissa annettaisiin talous-, ompelu- ja kutomaopetusta.

Maanviljelyslaitokset olisivat sijoitettavat maalle ja varsinaiset ammattikoulut kaupunkiin. Ammattikouluihin olisi järjestettävä asuntola.

Näin perustetuissa ammattilaitoksissa tulisi antaa myöskin tietopuolista opetusta, johon kuuluisi äidinkieli (sopivan kirjallisuuden lukeminen), ainekirjoitus, raamatunlukeminen, laskennot y. m. sekä ammattipiirustus ja voimistelu.

Oppilaiden vaali ammattilaitoksiin ja -kouluihin tulisi tapahtua kuuromykkäin kotiolojen ja kouluaikana osotetun taipumuksen ja harrastuksen sekä mahdollisesti hohoojain kanssa pidetyn keskustelun perusteella.

Asiallisen keskustelun jälkeen hyväksyi kokous hra Forsiuksen ponnet.

Opettaja *Palomaa* alusti sitten kysymyksen kuuromykkäin jatkokurssi- eli jatkokouluopetuksesta. Alustaja loi ensin historiallisen katsauksen Suomen kuuromykkäin jatkokouluopetukseen. Siitten hän selitti ja ehdotti, että jatkokouluopetus olisi saatava lähemmäksi kuuromykkäin omaa ammattia ja työtä, jota he joka päivä tekevät. Sentähden olisi jatkokouluissa opetettava paitsi uskontoa tietopuolista ammatti- eli työpöppia, joka olisi pääaineena. Toisena aineena olisi yhteiskuntaoppi. Ammattiopin yhteydessä tulisi opettaa äidinkieltä kirjoitusharjoituksineen, ammattilaskentaa ja ammattipiirustusta. Lisäksi tulisi antaa oppilaille liikuntokasvatustakin.

Jatkokoulun naisoppilaille olisi sitäpaitsi tarpeenvaatiessa annettava kotitalous- ja käsityöopetusta.

Tämän uuden jatkokouluopetuksen mukaan onkin jo Turussa pidetty tytöille jatkokurssit. Pääaineena niissä oli sekä käytännöllinen että tietopuolinen kotitalousopetus. Ne onnistuivat hyvin. Ja oppilaat sekä opettajat olivat niihin varsin tyytyväisiä.

Kokous yhtyi alustajan lausumiin näkökohtiin.

Sama alustaja esitti myöskin koulun sisäistä elämää koskevan kysymyksen oppilaiden lupapäivien ja vapaahetkien viettämisestä.

Tämän kysymyksen yhteydessä johtaja *Killinen* alusti kysymyksen kuuromykkäinkoulujen oppilaiden käynnistä elävissä kuvissa. Alustaja ei hyväksynyt oppilaiden liiallista käyntiä niissä.

Kun tämä kysymys yleensä läheisesti koskee kuuromykkäin siveellistä kasvatusta, niin olisi toivottavaa, että hra Killisen alustus julkaistaisiin lehdessämme.

Johtaja *Killinen* alusti myöskin kysymyksen kuuromykkäin puhekielen käytöstä, josta syntyi laaja keskustelu. Keskustelussa esitettiin eri näkökohtia, jotka edistäisivät kuuromykkäin puhetaitoa. Kokous kannatti alustajan ajatuksia ja ehdotuksia, jotka koskivat puhekielen käyttöä koulussa, yhdistyksissä ja elämässä.

Toivomme, että saamme palata tähän kysymykseen uudelleen erityisessä kirjoituksessa.

Johtaja *E. J. K. Luoma* alusti kysymyksen, miten koulun ulko-oppilaiden ruuanpito ja kasvatusta olisi nykyolojen vallitessa järjestettävä. Samaan asiaan kuului johtaja *Killisen* alustus kuurojenkoulujen asuntolain laajentami-

sesta, niin että koulun neljän ensimmäisen ja seitsemännen luokan oppilaat saisivat asua asuntolassa, johon senvuoksi olisi saatava lisähuoneita. Hra K. sanoi, että tämä järjestely olisi hyvä, koska nykyään on sangen vaikea saada ulko-oppilaille sopivia kortteereja. Perheolot niissä kodeissa, joihin oppilaita sijoitetaan, ovat huontuneet. Puhekoulun oppilaita ei saisi sijoittaa useita yhteen asuntoon, sillä he silloin viittovat paljon keskenään. Sitäpaitsi ulko-oppilaat eivät käytä kallista kouluaikaansa niin hyödyllisesti kuin pitäisi.

Oppilaiden vanhempainkokousten pitämisestä kouluissa alusti op. *Palomaa*. Isät ja äidit olisi kutsuttava kouluun kokouksiin, joissa heille pidettäisiin esitelmää ja puheita oppilaiden kasvatuksesta. Niissä keskusteltaisiin yhteisistä koulua ja kotia lähentävistä asioista. Vanhemmat saisivat kuunnella opetusta ja nähdä mitä heidän lapsensa ovat tehneet. Koulu taas saisi paljon tietoja vanhemmilta oppilaiden kotiololoista. Olisi siis kovin hyvä, että koti ja koulu käiskädessä (= yhdessä) valvoisivat lasten, oppilaiden kasvatusta. Kokous pitikin vanhempainkokousten pitämisen tarpeellisuena.

Kysymyksen *Kuuromykkäin auttajayhdistyksen toiminnan vilkastuttamisesta* alusti opettajatar *L. Aschan*.

Johtaja *Pesonen* alusti kysymyksen jalkinetyönopetuksen antamisesta kuuromykkäinkoulussa. Hän kertoi Mikkelin koulun oppilaiden jalkinetyöstä ja ehdotti, että tämä opetus otettaisiin käytäntöön kuuromykkäinkouluissamme kolmena viimeisenä lukuvuotena. Opetusta olisi annettava niille oppilaille, joilla on siihen halua ja taipumusta. Kokous hyväksyi alustuksen.

Kuuromykkäin kasvitahopetuksesta sekä koulussa että koulujan jälkeen esittivät alustuksen johtaja *Pesonen* ja *Palomaa*. Jälkimäinen alustaja ehdotti, että kouluissa olisi annettava järjestettyä käytännöllistä ja tietopuolista kasvitahopetusta. Sentähden tulisi kouluihin perustaa oppilaskasvitahat. Edellinen alustaja taas ehdotti, että koulujan jälkeen kuuromykkäityttöjemme kasvitahohito-opetus heidän kehitykselleen hyödyllisempänä tapahtuisi kuulevien rinnalla. Tietopuolista opetusta varten olisi heille palkattava opettaja yleisillä varoilla. Kuuromykkäipojat taasen muun maatalousopetuksen ohella annettavaa kasvitahopetusta varten ovat ohjattavat Nuutilan kuuromykkäipoikain maatalouskouluun.

Molempain alustajain ehdotukset kokous hyväksyi.

Keskustelukysymysten käsittely päättyikin sitten tähän.

Kokous kesti kolme päivää ja loppui kesäk. 23 p:nä. Kokous alkoi aina virrenveisuulla ja rukouksella, jonka piti rovasti *E. J. K. Luoma*.

Kokouksen kansliää hoiti toimittaja *J. Sundberg*.

Kokouksen lopettajaisissa puhui kouluneuvos *W. Forsius* kokouksen saavuttamista tuloksista. Hän m. m. mainitsi, että tämä aistivalliskoulujen opettajain yleinen kokous olisi viimeinen, johon hän ottaa osaa, sillä jo ennen ensi kokousta tulisi hra Kouluneuvos eroamaan virastaan. Hän puhui myös lämpimästi siitä suhteesta, joka on ollut hänen ja aistivalliskoulujen opettajain välillä.

Puheeseen vastasi johtaja *K. Killinen*, esittäen kokouksen osanottajain parhaimmat kiitokset puheenjohtajalleen.

Lopuksi piti rovasti *Luoma* hartaan rukouksen, jonka jälkeen laulettiin virsi 352.

Juhannus-aatto olikin jo puolivälissä. Ja iltpä välillä tekivät osanottajat huvimatkan Perttulan laitoksen lähellä sijaitsevaan Yläne-nimiseen tylsämielisten lasten työkötiin, joka on kauniilla paikalla Vanajaveden rannalla. Se on yksityinen hyväntekeväisyyslaitos. Sen ylijohdajana on johtaja *Emma Hedman*. Siellä vieraat poltivat kauniin kesäisen juhannuskokon ja seurustelivat keskenään.

Juhannuspäivänä tekivät osanottajat matkan Vanajan hautausmaalle, jossa lepää Perttulan laitoksen ensimmäinen johtaja, Suomen tylsämielisten asian harras, uupumaton ja lämminsydäminen puoltaja ja uranuurtaja, maisteri *Edvin Hedman*. Vakavin tuntein asettuivat vaeltajat vainajan kukkajokummun ympärille. Tässä harvinaisessa tilaisuudessa piti johtaja *E. J. Pesonen* lämminhenkisen puheen vainajan muistolle, laskien rva Lyytikäisen ja hra J. Sundbergin kanssa Suomen aistivalliskoulujen opettajain kokouksen puolesta sepeleen hautakummulle. Rouva *L. Lyytikäinen* lausui sitten sepittämänsä *Edvin Hedmanin* muistolle omistamansa kauniin runoa. Ja viimeiseksi laulettiin yhteisesti kalmiston hiljaisuudessa „Herra taivahan“.

J. K. Palomaa.

Oppilailleni.

Rakkaat lapset, Maria ja Aleksanteri ja Elias Toijalassa, Toimi Virroilla, Otto Kuopiossa, Aksel Turussa, Lyyli, Aadolf, Senja, Maria, Nestor ja Arvi Jyväskylässä, Matti Töysässä, Brynolf ja Hanna Helsingissä, Armas ja Iisak Tampereella, Hilja Pietarsaaressa, Olli ja Juho Sortavalassa, Nestor Kyröskoskella ja Väinö ja Hannes Hämeenlinnassa.

Mielelläni muistan teitä kaikkia pieninä, valittomina tyttöinä ja poikina, kun tulitte Mikkelin kouluun. Siitä päivästä on jo kulunut monta vuotta. Ja monta vuotta on myös kulunut siitä, kun koulunne lopetit. Monta, monta kertaa olen teitä ajatellut ja muistellut. Tuli sitten kesäkuun 5 päivä 1920 Jyväskylässä. Siellä kokouksessa kohtasin niin monta vanhaa oppilastani. Näin, että teistä oli kasvanut kunnollisia, ahkeria ja rehellisiä ihmisiä. Monesta on tullut taitavia työmiehiä monella alalla. Kiitän siitä Jumalaa. Paras toivoni oli täytynyt. Se oli paras palkintoni.

Anna-rouva sanoi, että minä täytän heinäkuun 17 päivänä 50 vuotta. Eräs koulumme opettajista tuli aamulla luokseni ja toi minulle teidän lahjanne: „Mestarimaalauksia.“ Te ette voi uskoa, kuinka paljon teidän lahjanne ilahdutti ja liikutti minua. Kirjan sisällä oli kirje, jossa toivotatte

onnea vanhalle opettajallenne. Siitä minä näen, että vielä muistatte minua ja ymmärrätte, että koetin kasvattaa teistä koulussa ollessanne kunnollisia ihmisiä. Mitään muuta en ole tahtonut. Kiitän Jumalaa, jos olen siinä onnistunut. Olen iloisena ja mielelläni katsellut niitä kauniita kuvia, joita lahjoittamassanne kirjassa on. Ja olen ajatellut, että kauvan aikaa, monta vuotta täytyy ahkerasti tehdä työtä ennenkuin sellaisia tauluja osaa maalata. Mutta sama on kaiken työn laita. Et ole voinut sitoa hyvin ja kauniisti kirjoja, et ole heti osannut hoitaa hyvin talouttasi, etkä heti valmistaa hyviä huonekaluja. Et ole heti voinut hoitaa hyvin taloasi, etkä maatasi viljellä. Monta vuotta olet saanut tehdä työtä, ennenkuin olet tullut siinä mestariksi. Harvoista ihmisistä tulee suuria mestaria. Saamme olla iloiset ja tyytyväiset, jos meistä tulee „pikkumestaria.“ Ja pääasia on, että teemme kaikki työmme hyvin ja kunnollisesti. Kun me lopetamme kuollessamme työmme, ei Jumala kysy meiltä, kuinka sukkelaan ja kuinka kauniita töitä olemme tehneet? Hän kysyy, olemmeko tehneet ahkerasti ja hyvin työmme? Tämän tahtoisin painaa teidän mieliinne syntymäpäivänäni.

Antamastanne kauniista, arvokkaasta lahjasta sydämelliset kiitokseni teille kaikille. Jos olisitte lähempänä, puristaisin käsiänne, — ja tukistaisin teitä kaikkia. Jumala teitä edelleen siunatkoon ja varjelkoon. Lämpimät kiitokseni ja terveiseni. Mikkelissä 21. 7. 1920.

Vanha opettajanne:

I. Savolainen.

Ystäväilleni, jotka muistivat minua 17 päivänä heinäkuuta, pyydän lausua sydämelliset kiitokseni. Mikkelissä 21. 7. 1920.

I. Savolainen.

Särkyneitä toiveita.

Kuvaus elämästä.

Kirj. *Ingmar.*

Anna, 19 vuotias talontytär, eli onnellisena ja tyytyväisenä vanhempainsa kodissa Koivulahdella, eikä ollenkaan ollut koskaan ajatellut sieltä pois livistä. Mutta tulipa sitte kaupungista kotiseudulle eräs hänen lapsuudenystävättärensä. Tällä

oli kaupungissa jokin toimi, joka hänen omien sanojensa mukaan oli jotain aivan erikoista. Kaupunki sijaitsi muutaman penikulman päässä kotiseudulta. Tämä kaupunkilaistulokas oli ennen ollut sangen koreileva, mutta nyt hän oli sitä enemmän. Hienoissa pukimissaan ja teeskennellyn sievistyneellä puheellaan Greta — se oli tämän ylhäisen kaupunkilaisnaisen nimi — voitti puolelleen yksinkertaisten kyläläisten ihailun, jottei sanoisi tyttöjen kateuden. Moni tytöistä varmaankin hautoi hiljaisessa mielessään toiveita, että voisivat kerran läheisessä tulevaisuudessa ilmestyä Koivulahdelle yhtä hienona ja sivistyneinä kuin Greta. Äskenmainitulla Annallakin oli samoja ajatuksia, ja hän päätti ne toteuttaa. Kun hänen molemmat sisarensa Svea ja Märta jo olivat siinä 17 ja 15 vuoden kunnioitettavassa iässä, niin voivathan vanhemmat tulla toimeen ilman häntä. Niin Anna ajatteli — — —

Pari kuukautta on kulunut. Kesä on myöskin mennyt ja pimeä syksy on tullut. Tapaamme nyt Annan kaupungissa, jonne hän on muuttanut vastoin vanhempien tahtoa, mutta itse täynnä rohkeimpia toiveita. Greta on hankkinut hänelle paikan. Se tosin ei ollutkaan niin hyvä kuin hän mielessään oli hahmotellut, mutta katuminen — se oli myöhäistä. Palata takaisin — siihen hän oli liian ylpeä, vaikka hän kaiholla muisteli kaunista kotiseutuaan. Hän muisteli, kuinka metsä kajahteli tuhansien lintujen laulusta, kun hän pari kuukautta takaperin oli kulkenut asemalle tullakseen tähän kurjaan luolaan, joka silloin oli ollut hänen kaunein unelmansa.

Nyt olivat hänen toiveensa särkyneet. Oleskelu kaupungissa kävi päivä päivältä sietämättömämmäksi. Mitä oli tehtävä? Jäädäkö paikalleen kurjuuteen vai palatako kotiin? Ylpeys voitti kotiseuturakkauden jalon tunteen. Siitä tuli Annan onnettomuus — — —

Yksi vuosikymmen voi tuoda paljo mukanaan. Eräässä talossa kaupungin työläiskorttelissa tapamme nuoren naisen, vaikka hän kasvoista päättäen saattaisi olla noin viisikymmen vuotias. Häntä ympäröi kuusi repaleista ja nälkäistä lasta, neljä poikaa ja kaksi tyttöä.

Tämä nainen on Koivulahdelainen Anna.

Pari vuotta kaupunkiin saapumisensa jälkeen hän tutustui erääseen vähävaraiseen, mutta kunnialliseen työläisnuorukaiseen, ja oli lyhyen ajan kuluttua mennyt naimisiin tämän kanssa. Olivat

muutaman vuoden eläneet onnellisina, jos kohtakin vaatimattomasti. Sitten tuli heidän kotiinsa kutsumaton vieras, sairaus. Pian senjälkeen tautien veli, kuolema riisti Annalta puolison ja lapsilta isän. Sanalla sanoen, heidän ainoan tukensa ja turvansa olemassaolon taistelussa. Annan täytyi nyt itse ansaita omansa ja pienokaisten ylläpito. Mutta vuoden kuluttua tuli ylemmäärin liikkarasitetuksi ja tuberkuloosi alkoi hävitystyönsä. Koleana lokakuun päivänä hän peitettiin kirkkotarhan mustaan multa. Lapset joutuivat köyhäinhoidon toimesta sijoiteltaviksi vieraitten ihmisten luo, milloin sinne, milloin tänne.

Kuinka monta kertaa hän lieneekin saanut katusuoruuksensa kunnianhimoisuutta nähdessään onnensa sirpaleina?

Hän oli kuitenkin ainoastaan yksi niistä tuhansista, jotka hyvästä lapsuskodistaan maalta, lintuin lauluilta ja metsän mahtavasta huminasta ovat menneet kaupungin ummehtuneeseen ilmaan ja kurjuuteen. Yksi — niin yksi vain . . . !

Ruotsinmaalaisesta Lantmannabladetista Kuuromykkäin lehdelle suomentanut I. Ojala.

Mitä on elämä?

Eräänä päivänä väsyivät linnut laulamiseen. Metsässä syntyi hiljaisuus. Silloin nosti päänsä eräs pieni lintu, *peipponen* ja kysyi: „Mitä on elämä?”

Kaikki toiset linnut hämmästyivät tätä kysymystä eivätkä voineet siihen vastata. Lopulta oli eräs toinen pieni lintu, *leivonen*, niin rohkea, että uskalsi vastata. Hän sanoi: „Elämä on laulua.”

„Ei, elämä on taistelua pimeässä” sanoi *myyrä* nostaen päänsä mullasta.

„Minä uskon, että elämä on kehittymistä, kasvua” sanoi *ruusunpippu*, avaten lehtensä, jolle iloinen perhonen lensi. Perhonen suuteli ruusunpippua ja sanoi: „Elämä on iloa, ainoastaan iloa.”

Kärpänen lensi ohitse ja sanoi: „Jos elämä on vain iloa niin on se ilo kovin lyhyt.”

Maassa käveli *muurahainen* vetäen perässään oljenkortta, joka oli paljon pitempi kuin muurahainen itse. „Elämä on vain työtä ja puuhaa”, sanoi muurahainen mennessään ja veti kiivaasti oljenkortta pesäänsä päin.

Harakka istui aidalla ja nauroi huolettomasti. Se ei näyttänyt ajattelevan koko asiaa.

Rupesi satamaan. *Vesipisararat* putosivat pilvistä maahan. Ne sanoivat: „Elämä on vain itkua, kyyneleitä.” Korkealla ilmassa lentelevä *kotka* vastasi: „Ei ole elämä itkua. Erehdytte. Elämä on vapautta, voimaa!”

— Ilta pimeni. Pieni *varpunen* pyysi, että mentäisi nukkumaan. Silloin *iltatuuli* liikkui puitten latvoissa ja huokasi: „Elämä on unelma.”

Yön rauha ja lepo laskeutui yli maan ja kaupunkien. Aamun valjetessa vasta sammutti ahkera *tutkija*, tiedemies, lampunsa aikoen mennä nukkumaan. Hän huokasi syvään ja lausui: „Elämä on raskas koulu.” Mutta *aamutuuli* vastasi hänelle: „Elämä on salaisuus.” Äkkiä nousi idän taivaalta aurinko levittäen kirkasta valoa yli luomakunnan.

Aamu tervehti heräävää maailmaa riemulla ja monet äänet joka puolelta huusivat: „*Elämä maan päällä on valmistumista iankaikkiseen kirkkauteen taivaassa Jumalan luona!*”

(Suomennos.)

Lausuntokilpailut.

Lausuntokilpailujen toimeenpaneminen kuuromykkäinyhdistyksissä on kovin hyvä asia. Lausuntokilpailut edistävät ja kehittävät puhuvien kuuromykkien ääntämistä ja puhetaitoa. Niistä on suuri hyöty, jos kilpailijat vielä ensin saavat ääntämisen, puhe- ja lausunto-opetusta. Silloin uudet, oudot sanat ja asiat selviävät. Lausuja (puhujia) käsittelee lausuttavan osansa paremmin kuin ilmaa edelläkäypää opetusta. Lausuntokilpailut innostavat yhdistysten jäseniä harrastamaan puhetta. Ja puhumisen oppiminen tällä tavoin käy helpommin, sillä kilpailijan oma halu ja innostuminen puhumiseen keventää työtä ja tekee sen mieluiseksi.

Vuonna 1917 pidettiin Helsingin kuuromykkäinyhdistyksessä lausuntokilpailut ja Turun yhdistyksessä pidettiin vuotta myöhemmin samallaiset kilpailut. Samoin on niitä Tampereellakin pidetty. Mutta tämä ei riitä. Lausuntokilpailuja olisi hyvä pitää useammin. Niitä voisi pitää joka lukuvuosi tai kausi. Turun kuuromykkäinyhdistyksessä onkin nyt kiinnitetty enemmän huomiota lausuntokilpailuihin. Niitä on ajateltu toimeenpanna useammin kuin tähän asti. Alku lausuntokilpailujen säännölliseen pitämiseen tapahtui 2 p:nä toukokuuta. Silloin pidettiin yhdistyksessä onnistuneet lausuntokilpailut, joihin osanottajat olivat pitemmän aikaa valmistautuneet opettajat *H. Achrenin* johdolla.

Palkintotoimikuntaan kuului kolme jäsenä, nimittäin opettajat *A. Nyström* ja opettajat *S. Seppälä* ja *J. K. Palomaa*.

Kirjapalkintojen ostoa ja jakoa varten lausujille antoi Turun Kuuromykkäin yhdistyksen toimikunta noin 50 mk.

Suomalaiset kilpailutehtävät oli valittu neiti N. Helsingin lukukirjasta „Kertomuksia kuuromykkäille“.

Palkintotuomarin oli arvosteltava kilpailijain ääntämistä ja lausuntoa esiintymisinsä.

Kilpailupäivänä kokoontuivat kilpailijät ja kuuntelijat sekä katsojat yhdistyksen saliin, jossa lausuntokilpailut olivat. Osanottajat ryhmittäytyivät seuraavalla tavalla.

Suomalainen A-ryhmä:

Edvin Raitanen (lausui lukukappaleen „Talvella“), *Verdla Aarnio* (lausui „Mirri ja Musti“), *Aino Sundbäck* (lausui runon „Täällä Pohjantähden alla“), *Fanny Granfors* (lausui „Lasten nousuaika“), *Janne Lehtimäki* (lausui „Hädässä“), *Hilda Mäenpää* (lausui „Inarinjärvi“) ja *Martta Tammi* (lausui „Kärpäset ja pikkusormi“).

Nämä mainitut osanottajat ovat epävarsinaisia kuuromykkäitä.

Suomalainen B-ryhmä: Helga Santalahti (lausui lukukappaleen „Äiti ja hänen kiltit lapsensa“), *Elias Savisaari* (lausui „Jumala näkee minut“), *Elna Sajaniemi* (lausui „Äiti ja hänen kiltit lapsensa“), *Afra Eloranta* ja *Alma Jalava*. (Kaksi viimeainittua eivät olleet saapuvilla.)

B-ryhmän osanottajat ovat varsinaisia kuuromykkäitä.

Ruotsalainen A-ryhmä:

Sigröd Vieno (lausui „Hemmet“).

Kun lausuminen oli loppunut, menivät palkintotuomarit laskemaan numeroita. Sillä aikaa toiset joivat teetä.

Kilpailujen tulokset saatiin valmiiksi. Ne ilmoitettiin kaikille juhlallisesti.

Suomalaisessa A-ryhmässä sai I:sen palkinnon *Martta Tammi* („Kodin Käsitöitä“ ja „Pukukaavoja“), II:sen palkinnon sai *Fanny Granfors* (kirjan „Kotikuusen Kuiskehä“), III:nen palkinnon sai *Edvin Raitanen* (kirjan „Kalliinajan keittokirja“), ja IV:nen palkinnon sai *Venla Aarnio* (kirja „Pyri eteenpäin, menestys on varma“).

Suomalaisessa B-ryhmässä sai I:sen palkinnon *Elias Savisaari* (kirjan „Gallen-Kallela“) ja II:sen palkinnon *Elna Sajaniemi* (kirjan „Kalliinajan keittokirja“).

Ruotsalaisessa A-ryhmässä sai sen ainoa lausuja *Sigröd Vieno* palkinnon uskonnollisen kirjan („Daglig näring för hjärtat“).

Kilpailujen tulosten julistamisen ja palkintojen jakamisen jälkeen pidettiin kilpailijoille puheet. Kilpailujen osanottajat saivat tunnustuksen ahkerasta työstään. Ja kaikkia kehoitettiin valmistautumaan uusiin lausuntokilpailuihin.

Lausujain puolesta *Elias Savisaari* kiitti palkintotuomareita ja lausunnon opettajaa.

Plm.

Rahainkeräys kuuromykkäinmiesten vanhainkodin hyväksi.

(Jatk.)

Saima Martonen, kuuro, Jurva 40:—; *Helga Klemola*, kuuro, Veteli 253:—; *Fanny Granfors*, kuuro, Turku 50:—; *Sofia Karra*, kuuro, Vähäkyrö 77: 50; *Juho Pykä-*

läinen, kuuro, Viipuri 30:—; *Herman Naamanen*, kuuro, Nurmes 35:—; *Hilda Pyörre*, kuuro, Toholampi 125:—; *Hannes Nurminen*, Jämsä 125: 75; *Matti Syrjämäki*, kuuro, Lapua 31:—; *Tyyne Meriläinen*, kuuro, Halsua 31:—; *E. Marelius*, kuuro, Turku 8:—; *J. Jakobsson*, kuuro, Turku 137:—; *Villiam Behm*, kuuro, Porvoo 150:—; *N. H. Hietanen*, opett. Orismala 10:—; *Veikko Lehmonen*, kuuro, Hankasalmi 62:—; *Aino Reinikainen*, kuuro, Enso 33: 50; *Ruusu Talvitie*, Töysä 58:—; *Kalle Salo*, kuuro, Mänttä 48: 25; *Kustaa Lillqvist*, kuuro, Pietarsaari 21:—; *Antti Jaara*, kuuro, Muhos 70:—; *Viljam Heikkinen*, kuuro, Kajaani 123: 55; *John Friman*, kuuro, Porvoo 183:—; *Vilhelmiina Lundström*, kuuro, Forssa 130:—; *Harald Hytönen*, kuuro, Turku 211:—; *Suoma Selin*, rouva, Hanko 61:—; *Hilda Östman*, kuuro, Koivu-lahti 110:—; *Herra Sjöblom*, Turku 20:—; *Anna Ruotsalo*, Lauttakylä 200:—; *Juho Takala*, kuuro, Seinäjoki 101:—; *Sofia Ahlholm*, kuuro, Pirttilä 275:—; *Hilma Lillholm*, kuuro, Mäntsälä 235:—; *Mimmi Halonen*, kuuro, Iisalmi 20:—; *Valter Harlin*, maisteri, Sulkava 70:—; *Jda Kopsala*, kuuro, Toholampi 27:—; *Ellen Carlstedt*, kuuro, Porvoo 20:—; *Edith Collin*, kuuro, Kerava 130:—; *Johannes Östman*, kuuro, Korsnäs 305:—; *Toivo Tuomola*, kuuro, Mellilä 119:—; *Yrjö Iltanen*, kuuro, Halikko, 271:—; *Kaarlo Aulanko*, kuuro, Salo, 10:—; *K. H. Antikainen*, kuuro, Helsinki 20:—; *Maiju Mikonsaari*, kuuro, Helsinki 52:—; *Matti Kauppinen*, kuuro, Kiuruvesi 24:—; *Aino Kontto*, kuuro, Johannes 90:—; *Salomo Kakki*, kuuro, Mustamäki 188:—; *Simon Djerf*, kuuro, Oravais 100:—; *Tuure Remes*, Kiuruvesi, 45:—; *Hulda Tirinen*, rouva, Sortavala 10:—; *Vainö Vest*, kuuro, Merikarvia 53:—; *Olga Virtanen*, Riihimäki 62:—; *Ilmari Valtonen*, Ryttylä 85:—; *Mikko Pitkämäki*, Ilmajoki 76: 50; *K. A. Ljungberg*, Mäntsälä 52:—; *Eino Ketonen*, kuuro, Orivesi 67:—; *Ida Huuskonen*, kuuro, Karttula 80: 60; *Hulda Vähäluoma*, kuuro, Teuva 126:—; *F. V. Mannelin*, pastori, Huittinen 10:—; *Arvi Liinanki*, kuuro, Tornio 187: 75; *Aleksi Martin*, kuuro, Rovaniemi 24:—; *T. Louhelainen*, kuuro, Lieksa 135:—; *Arvo Kallio*, kuuro, Mouhijärvi 142: 25; *Martta Möttönen*, kuuro, Karstula 50:—; *Aili Laakso*, kuuro, Hartola 125:—; *Ilo Kangasniemi*, kuuro, Haukipudas 31:—; *Anders Söderman*, kuuro, Pirttikylä 375:—; *Niilo Erkkilä*, kuuro, Oulainen 17:—; *Hilja Laakso*, kuuro, Karunki 26: 50; *Hanna Varis*, kuuro, Kiihtelysvaara 35:—; *Johan Finnholm*, kuuro, Luoto 241:—; *J. R. Karhulahti*, kuuro, Kotka 62:—; *Viktor Notjärvi*, kuuro, Kokkola 342:—; *Maiju Nieminen*, kuuro, (2 list) Hailaja 135:—; *M. Joupin oppilaat*, (11 list) Kuopio 1130:—; *Antti Hyvärinen*, kuuro, Varkaus 94:—; *Anni Sallgen*, kuuro, Kokemäki 286:—; *Aina Sundbäck*, kuuro, (2 list) Turku 542:—; *I. Nordström*, rouva, Turku 500:—; *Ida Prokofjeff*, kuuro, Vuoksela 143: 75; *Juho Suominen*, kuuro, Sortavala 138: 25; *Juho Jokipiä*, Kurikka 7:—; *Edla Vainikka*, Lappeenranta 21: 50; *Antti Järventaus*, kuuro, Pertunmaa 83:—; *Kaarlo Seppälä*, Koski as, 120:—; *Antti Myllykangas*, Kälviä 93: 25; *Onni Poikolainen*, (2 list) Laukaa 273:—; *Amanda Torala*, Ilmajoki 155:—; *Kaarlo Koukkunen*, Pieksämäki 42:—; *Elvira Kullberg*, Sipoo 25:—; *Rakel Karlsson*, Lemland 135:—; *Hilma Peltomäki*, kuuro, Pori 60:—; *Matti Tornio*, kuuro, Ylikiiminki, 27:—; *Emil Hanelius*, kuuro, Rusko 318:—; *J. V. Mattsson*, kuuro, Närpiö 15:—; *Vilho Hevopää*, kuuro, Asikkala 71:—; *Lydia Rämä*, kuuro, Selänpää 41: 75; *Hilda Taipale*, Renko 25:—; *Matti Rajalahti*, kuuro, Töysä 53: 50; *Heikki Pissilä*, Pyhäjoki 70: 75; *Edith Sandblom*, Tammisaari 75:—; *Aleksandra Andersson*, Kristiina 253: 50; *Maija Rantanen*, Turku 25:—; *Urho Lehtimäki*, kuuro, Ypäjä 36:—; *Liisa Mäntylä*, kuuro, Kurikka 164: 25; *Mikko Korpela*, kuuro, Kannus 155:—; *Iida Sämpi*, kuuro, Kannas 140:—; *Aug. Granqvist*, Pietarsaari 95:—; *Anna Heino*, Hyvinkää 36:—; *A. Aimonen*, rovasti, Pöytyä 10:—; *J. J. Vesterlund*, rovasti, Hattula 10:—; *Alma Skytt*, Hämeenlinna 171: 55; *Tilda Hakola*, Ostola 90: 75; *Emil*

Granö, kuuro, (2 list.), Teerijärvi 157: —; Anni Nyström, rouva (2 list.), Kotka 420: —; V. A. Suojamaa, Pyhämaa 80: —; J. O. Lillström, kuuro, Laihia 55: —; Mikki Kauppila, kuuro, Teuvo 103: 75; Hilda Södergård, kuuro, Ylimarkku 187: —; Sgne Holmsten, kuuro, Merikarvia 94: 25; Isak Keskilusa, Kurikka 116: 25; Emil Kainulainen, Suonenjoki 165: —; Aino Kylänniittu, kuuro, Eurajoki 150: —; Jooseppi Huukka, Perkjärvi 163 50; Ville Laitinen, kuuro, Lappeenranta 158:50; Paul Vinsten, Hanko 70: —; Edvin Sundqvist, Teerijärvi 84: —; L. A. Ikonen, rovasti, Vihti 110 —, Friijof Korpela, kuuro, Kannus 104: 50; Selma Hallapuro, kuuro, Vimpeli 17: —; Ida Heikkilä, kuuro, Mustiala 110: —; Kalle Heikkilä, kuuro, Mustiala 157: 25; Sameli Valkama, Jalasjärvi 169 75; Johannes Strömsholm, kuuro, Larsmo 10: —; Aino Vilkmán, Sipoo 160 —; H. A. Laakso, Turku 55: —; O. Aarnio, kirkkoh. Uusikirkko 220 —; Sanna Alakojala, kuuro, Lapua 22: —; Matti Ruuhinen, kuuro, Evijärvi 44: —; Sirkka Liljefors, neiti, (2 list.) Turku 1275: —; Vilppu Laitinen, Kangasniemi 41: —; Arvo Vehanen, Mynämäki 70 75; Sidi Andersson, Finnström 101: —; Oskas Porgmästar, Maksamä 93: 75; Antti Loukkonen, Sortavala 173: 25; Toivo Sallinen, Rääkkylä 43: —; Otto Nurmi, Urjala 135: 60; Tekla Kallio, Kiiikka 151: 75; Jalmari Koivisto, Kurikka 110: —; Kalle Ala-Yrjölä, kuuro, Kannus 138: —; Joeli Lassila, kuuro, Toholampi 142: 25; Kustaa Saarenpää, kuuro, Kannus 88: 75; Elli Tuominen, Paimio 44: 50; Eeva Hakala, kuuro, Riihimäki 140: 50; Vilho Pihlaja, kuuro, Kauhajoki 53: —; Jaakko Sauselin, Ylistaro 60 50; Paavo Tikkanen, Kiuruvesi 33: —; Elsa Väänänen, Juva 33: —; Juho Hyytiäinen, Heinäjoki 90: —; Feliks Kurki, Suursaari 67: —; Onni Pöyhölä, kuuro, Virrat 112: —; K. Kylänpää, kirkkoh. Hinnerjoki 20: —; K. Hakala, kuuro, Salo 46: —; A. Grönfors, neiti, Turku 0: —; J. V. Teräsvasara kirkkoh. Taivalkoski 100: —; Aura Vitali, kuuro, Temmes 225: 75; Toivo Karppinen, kuuro, Temmes 113: 50; Urho Kajula, kuuro, Temmes 94: —; Isak Syngelmä, kuuro, Kaisamäki 30: —; Eetu Taskila, kuuro, Haapavesi 20: 25; Sandfrid Knu'ar, kuuro, Teerijärvi 80: —; Arvid Jansson, Pietarsaari 71: 60; Otto Seppänen, maanvilj. Jämsä 46: —; Sanna Riihimäa, kuuro, Kurikka 120: 75; Alli Anerio, neiti, (4 list.) Turku 735: 35; Hilda Andtbacka, kuuro, Kruunupy 86: —; Eedla Kaasinen, kuuro, Nurmes 80: —; Amalia Grönberg, rouva, Nurmes 250: —; Ulrika Vesman, neiti, Turku 105: —; Irene Sjöberg, Turku 46: —; Aaro Lehtinen, kuuro, Nokia 182: —; V. Launio, (2 list.) Hämeenlinna 451: 50; Aino Lsuuio, rouva, Hämeenlinna 191: 85; Emil Kaunisto, Holvola 346: —; Hilda Aalto, Rauma 307: 50; N. N. Hakuni, Voiluoto 132: 50; Otto Nevalainen, kuuro, Juukka 45: —; Laina Vainola, kuuro, Hausjärvi 55: 50; Elsa Lehtinen, Lapinlahti 77: 75; Nils Andersson, Kemiö 121: —; Kaarlo Minkkinen Konginkangas 38: —; Ivar Blomberg, Tikkurila 53: —; Kalle Numminen, Hatula 53: 25; Juho Haaparanta, Kuortane 55: 40; Juho N. Välimäki, kuuro, Säkylä 25: —; Martti Torikka, Räisälä 50: —; Emil Hämäläinen, Parikkala 100. —; Malakias Uusi-Erkkilä, Tyrvää 125: —.

Kurom. Auttajayhdistys.
Turun piiritoimikunta.

Tietoja kotimaasta.

Kuolleita. Heinäk. 6 p:nä kuoli sydänhalvaukseen kotonaan Lapträskin Porlammilla k. m., talollisen veli Hjalmar Simander liki 48 v. vanhana. Vainaja oli käynyt Porvoon vanhan suomenkielisen viittomakoulun ja oli past. Sireniin

oppilas. Koulusta päästyään asui ja työskenteli hän kotitalossaan ja oli siivo, hiljainen ja hyvä kuuromykkä. Elämänsä viime vuosina sairasteli hän sydäntautia, joka nyt lopetti hänen elämänsä.

Junan alle jääneitä. Heinäk. 4 p:nä jäi Inkeroisissa n. s. Marttilan leikkauksessa tavaran junan alle Sihvolan talossa palveleva kuuromykkä mies *Janne Suhonen* sillä seurauksella, että vasen jalka meni nilkasta aivan eri poikki ja muutenkin saaden niin ankaran täräyksen, että suusta ja nenästä vuoti verta runsaasti. Loukkaantunut kuletettiin Kouvolaan ja sieltä Kuusankosken sairaahuoneelle, missä vielä seuraavana iltana oli tiedottomassa tilassa.

Eräänä Sunnuntaina kesäkuulla klo 1/2 11 päivällä huomasivat Loviisan radan veturimiehet kuljettansaan tyhjiä vaunuja Lahden sahalle että erään käänteen kohdalla nainen käveli radalla. Kun miehet luulivat, että nainen vihellyksen ja huudot kuuluaan väistäisi junaa, kuten muutkin kulkijat, antoivat he junan kulkea edelleen. Nainen oli kuitenkin kuuromykkä eikä siis ensinkään kuullut takanaan annettuja varoituksia. Kun ei junaa enää naisen lähelle tultua voitu seisauttaa, joutui nainen junan alle sillä seurauksella, että pyörät menivät hänen vasemman säärensä yli katkaisten jalan.

Loukkaantunut, joka on noin 40-vuotias ja nimeltään Kustaava Virman, toimitettiin heti Lahden kunnallissairaalaan, jossa hän nyt on hoitettavana.

Heinäk. 20 p. vastaisena yönä tavarajunan lähetessä Pennalan asemaa nähtiin miehen nousevan radalle. Veturi kyllä jarrutti, mutta siitä ei ollut apua, onnettomuutta ei voitu välttää. Mies viskautui pitkänmatkan päähän. Paikalle riennettyä, huomattiin miehessä vielä elonmerkkejä, mutta kuoli hän melkein kohta.

Mies oli eräs kuuromykkä nimeltä Anselm Tuominen. Miltei jokainen Loviisan—Vesijärven radalla matkustava on nähnyt hänet Pennalan asemalla matkustajilta almuu anomassa. Hän on ollut jo ennenkin vaarassa joutua junan ja moottoriresiinan alle. Ja on rautatien johdon taholta käännytty tämän vuoksi Orimattilan nimismiehen puoleen pyynnöllä, että kunta ottaisi miehen haltuunsa. T. k. 16 p:nä viimeksi käännyttiin asiassa Hämeenläänin maaherran puoleen.

Kunnan viranomaisen taholta osoitetusta välinpitämättömyydestä oli nyt ylläkerrotunlainen surullinen seuraus. — Li.

Tietoja kuuromykyistä. Alma Huuonen (o. s. Kempainen) Ruukista ilmoittaa, että hänen pieni tyttänsä *Irja Kerttu* kuoli kuristustautiin kesäk. 26 p:nä 1 v. ja 1 kk. vanhana. Hänen miehensä kuoli jo vuosi sitten.

Työne Mulli tervehtii tuttaviaan ja opettajiaan sekä ilmoittaa olevansa nykyään palveluksessa Kuortaneen pitäjässä apteekkari Hobinin luona.

K. m. koulujen asuntolain johtajattaret, huom. Alma Koskinen (Kuopion k. koulun läpikäynyt) haluaa mielellään tulla johonkin asuntoon palvelijaksi. Arv. vastaukset osotettava: *Inkeroinen, Ahwio.*

Warkaus. Heinäkuussa varastettiin Kotkassa Kouluk. 3 olevasta A. Knapen kaupasta tiskiltä käsilaukku, jossa oli rahaa 220 mk. Tähän syyllisenä on pidätetty kuuromykkä Kaarlo Andersson Tampereelta. Tampereelta tiedusteltaessa ilmoitettiin sieltä A:n olevan oikein ammattitaskuvarkaan. Pidättyessä tavattiin häneltä suurempi summa rahaa.

Oulun kuuromykkäinkoulussa oli kasteenliiton uudistus ensimmäisenä helluntaipäivänä. H. p. Ehtoolliselle laskettiin VIII A-luokalta, jota olivat opettaneet johtaja E. Lück ja nti M. Borg, seuraavat oppilaat: Hilda Sofia Grönlund Kemistä, Helmi Maria Hakko Laihialta, Taimi Kristian Honkimaa Kälviältä, Harri Arvid Huttunen Kempeleestä, Einar Aukusti Isoherranen Haapajärveltä, Aino Vilhelmiina Maunu Virroilta, Matti Vihtori Pikkutupa Ylihärmästä, Elsa Tyyne Reivinen Korpilahdelta, Anna Eliisa Tauriainen Suomusalmenalta, Vilma Kristiina Tiilikka Toholammilta, Anna Emilia Wichmann Siikajoelta, sekä B-luokalta, jota olivat opettaneet hra Hieta ja rva A. Vapaasalo: Hilja Matilda Erkkola Kuusamosta, Kustaa Yrjö Hintikka Petäjävedeltä, Jaakko Jalmari Hirvelä Inarista, Tyyne Selina Lahti Teuvalta, Antti Alfred Lång Kannuksesta, Maija Lyyli Uusi-järvi Tornioista ja Toivo Salamo Välskilä Jalasjärveltä.

Kuopion koulussa 28 p. toukok. laskettiin H. p. Ehtoolliselle VIII-luokalta, jota olivat opettaneet johtaja K. Killinen ja hra Jouppi, seuraavat oppilaat: Otto Henrik Heiskanen Iisalmelta, Kalle Hämäläinen Kuopion pitäjältä, Matti Katainen Säräisniemeltä, Kalle Kiljunen Puumalasta, Taneli Penttinen Pielavedeltä, Kalle Putkonen Pieksämäeltä, Iida Anttila Jaalasta, Anna Loviisa Karvonen Leppävirralta, Elsa Vilhelmiina Niirainen Pielavedeltä, Olga Maria Nuutinen Keiteleeltä, Hilma Pentikäinen Muuruvedeltä, Hilja Simonen ja Helmi Simonen Tohmajärveltä, sekä B-luokalta, jota oli opettanut maisteri Kahma, seuraavat: Lauri Veikko Iivarinen Maaningalta, Eino Reijonen Juualta, Heikki Suutari Räisälästä, Albin Veikko Hänninen Mikkelin pitäjältä, Aada Hirvonen Juvalta, Martta Kärkkäinen Kiuruvedeltä, Lyydi Sirviö Iisalmelta, Laina Siviä Ronkainen Tohmajärveltä, Hilma Katajainen Kuolemanjärveltä, Anna Johanna Ruotsalainen Iisalmelta, Emma Kolehmainen Suonenjoelta ja Eeva Toivanen Kuopiosta. — Sekä Oulun että Kuopion koulussa toimitti kasteenliiton uudistuksen pastori Tuomo Itkonen.

Ilmoitus!

Ahkera ja rehellinen kuuromykkä-renki otetaan palvelukseen. Mieluimmin, joka osaa kyntää, j.n.e. tehdä muita töitä. Vastaukset palkkavaatimuksiin ja suosituksiin lähetettävät heti tai myöhemmin. (Osoite):

Tahto Hirvikoski.

Ikaalinen. Iso-röyhiö.

Kiikan ja sen ympäristön kuuromykkäin yhdistyksen kokous pidetään syysk. 5 p. aamupäivällä omassa huoneustossa Tyrvään Winkkilässä ja sen yleisöiltama on Tyrvään palokunnantalossa, Tyrvällä syysk. 5 p. kl. 6.

Kihloissa:

MAIJU HAKKIO

JOOSEPPI PELTO-PIRILÄ

Jalasjärvi.

Ilmajoki.

Ilmajoki 19²⁰/7 20.

Aina Eurén

Turku

Kustaa Wallenius

25. 6. 20

Finby

Rakas veljemme

Hjalmar Simander

synt. 20/8 1872, kuoli 6/7 1920 Lappträskin Porlammilla. Kaivaten muistelevat häntä

Omaiset.

Vaatetusliikettä

Fredrikinkatu 22

SUOSITELLAAN

Löytyy valmiita miesten pukuja ja palttoita naisten kappoja y.m. y.m. useampaa erilaisia. Tilauksia myös otetaan ja maaseudulle lähetetään.

JOSEF SEIDLER.